

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 17 mars 1942 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 14 juni 1940 (nr 484) om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m.

Genom en den 27 februari 1942 dagtecknad proposition, nr 81, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 14 juni 1940 (nr 484) om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 14 juni 1940 om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m., vilken enligt lag den 14 mars 1941 (nr 126) gäller till och med den 30 juni 1942, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1943.

Genom lagen den 14 juni 1940 (nr 484) om undantag från gällande bestämmelser rörande arbetstidens reglering m. m. har Kungl. Maj:t erhållit befogenhet att vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden förordna, att en eller flera av vissa uppräknade författningar skola, helt eller delvis, sättas ur tillämpning. Ifrågavarande författningar äro lagen om arbetarskydd, lagen om skyldighet i vissa fall att vid flottled anordna härbärgen åt flottningsarbetarna, lagen om arbetstidens begränsning, lagen om vissa inskränkningar beträffande tiden för förläggande av bageri- och konditoriarbete, skogshärbärgeslagen, lagen om semester, sjöarbetstidslagen, lantarbetstidslagen, arbetstidslagen för detaljhandeln samt butikstängningslagen. Lagen den 14 juni 1940 gäller — sedan dess giltighet blivit förlängd genom lag den 14 mars 1941 (nr 126) — till och med den 30 juni 1942.

Med stöd av lagen den 14 juni 1940 har under tiden från nämnda dag till och med den 15 februari 1942 — fränsett två under år 1940 meddelade förordnanden rörande lantarbetstidslagen — förordnanden meddelats allenast i fråga om dispenser från olika bestämmelser i lagen om arbetarskydd. I flertalet fall hava dispensererna avsett bestämmelserna i 19 § första stycket arbetarskyddslagen (angående kvinnors nattarbete inom industrien); i ett tiotal fall hava förordnandena avsett föreskrifterna i 14 § 3 mom. första stycket (angående minderårigs nattarbete inom industrien) enbart eller i förening med 19 § första stycket. Sammanlagt 65 företag eller verksamheter hava under angivna tid åtnjutit dispens kortare eller längre tid. Den 15 februari 1942 gällde meddelad eftergift beträffande 27 företag eller myndigheter.

I förevarande sammanhang må anmärkas, att Kungl. Maj:t tidigare med stöd av särskild lag den 8 december 1939, nr 831, vilken gällde till och med den 31 mars 1941, i ett stort antal fall meddelat eftergift från bestämmelserna i 19 § första stycket lagen om arbetarskydd.

Föredragande departementschefen, statsrådet Möller, har i propositionen framhållit, att under rådande förhållanden alltjämt föreläge behov av sådant bemyndigande för Kungl. Maj:t, som innefattas i lagen den 14 juni 1940. Lagen syntes därför böra erhålla fortsatt giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1943.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det i propositionen framlagda lagförslaget och får alltså hemställa,

Utskottet.

att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 17 mars 1942.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Norman, Tamm, Löfvander, Forslund, Wistrand, Roos, Olof Carlsson* och *Nils Elousson*;

från andra kammaren: herr *Hage*, fröken *Andersson*, herrar *Hallagård, Hermansson, Holm, Larsson* i Östersund, *Barnekow* och *Jansson* i Hällefors.